

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הר"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

תפילה למציאת זיווג

כמו כל דבר בחיים, גם בנושא הזיווג אנו צריכים עזרה מבורא עולם. אנחנו יכולים לעשות את כל ההשתדלויות מצדנו ולקיים את כל האמור בחוברת זו סעיף אחר סעיף, אבל אם אין עזרה מלמעלה, אז הכל נשאר תקוע! ישנו מאמר נפלא בזוהר הקדוש שממחיש את ענין התפילה על הזיווג. כתוב בזוהר על הפסוק – "וַעֲיִנִי לְאֵה רְכוּת וְרַחֵל הַקֵּתָה יָפֶת תֹּאֵר וַיִּפֶּת מִרְאָהּ". מפני מה עיניה של לאה היו רכות וחסרות ריסים? משום שכולם אמרו: הגדולה (לאה) לגדול (עשיו), והקטנה (רחל) לקטן (יעקב). וכל יום היתה לאה יוצאת לפרשת דרכים ושואלת על עשיו, והיו אומרים לה את מעשיו של אותו רשע, ופחדה ליפול בגורלו, והייתה בוכה כל יום בשביל שתינשא ליעקב עד שריסי עיניה נשרו. אבל, רחל היתה יפת תאר ויפת מראה. היא לא בכתה, שהרי כולם אמרו שהיא מיועדת ליעקב.

ומה היתה התוצאה? בגלל שלא התפללה והורידה דמעות על הזיווג, היא זכתה להינשא ליעקב לפני רחל (כלומר, לא רק הרמאות של לבן גרמה לכך אלא גם הדמעות). ורק אחר כך נישאה רחל ליעקב. מסיים הזוהר ואומר: מכאן שכל אדם צריך להתפלל לבורא עולם שיזמן לו את הזיווג הטוב ביותר עבורו.

לכן, עלינו להתפלל ולבקש מבורא עולם על הזיווג, ותפילה לעולם לא מזיקה, היא יכולה רק להועיל. תפילה, היא בבחינת 'שמן בגלגלים'. כשמשו 'נתקע' כדאי להתפלל. והאמת היא, שטוב להתפלל לפני שנתקעים, כעצת הזוהר.

זאת ועוד, התפילה משחררת את האדם ממועקות, מְפִיֵן שבה הוא שופך את ליבו. כמאמר החכם מכל אדם: "דְּאָגָה בְּלֵב אִישׁ יִשְׁחָקָה". והמשמעות היא – שיחנה לאחרים.

הערה חשובה: חז"ל אמרו שלא טוב להתפלל על זיווג מסוים, זאת אומרת: 'אני רוצה את פלוני/ת'. מְפִיֵן שאין אדם יודע מה טוב בשבילו, ולפעמים הדבר שחשבו שהוא טוב מתברר כרע וכן להיפך. לכן התפילה צריכה להיות שבורא עולם יזווג לי את המתאימה והראויה לי. ואם רוצים דווקא במישהו מסוים אפשר לנסח את הבקשה כך: 'אם זה הזיווג שלי אז שהעניינים יתקדמו, ואם לא אז שהצד השני יאמר: 'לא'.

ישנן מספר סגולות לזירוז הזיווג המתאים:

1. לשפר את המידות, ולהתנהג למופת בכל מצב. מְפִיֵן שהזיווג נקבע גם לפי התנהגותנו ברווקות.
2. תפילה בכותל המערבי במשך 40 יום רצוף.
3. לקרוא את 'שיר השירים' במשך 40 יום רצוף.
4. הדלקת נר לכבוד שמואל הנביא במשך 40 יום רצוף. (במקום שבת – להדליק במוצאי שבת)

פרשת השבוע

מצוות שילוח הקן

"כִּי יִקְרָא קֵן צִפּוֹר לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ בָּכָל עֵץ אֹךְ עַל הָאֶרֶץ אֲפֻרְחִים אֹךְ בְּיָצִים וְהָאִם רֹבֶצֶת עַל הָאֲפֻרְחִים אֹךְ עַל הַבְּיָצִים לֹא תִקַּח הָאִם עַל הַבָּנִים. שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאִם וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ לְמֶעַן יִיטֵב לָךְ וְהִאֲרַקְתָּ יָמִים" (כב' ו' ז'). - התורה מביאה לפנינו מצוה נדירה של שילוח הקן. ויש בה עומק לפנינו מעומק.

ראשית, צריך לדעת שהמצווה הזאת אינה מצביעה על רחמים שכן הגמרא (ברכות לג'): אומרת: 'האומר 'על קן ציפור יגיעו רחמיו' משתקין אותו, שכל מצוות ה' הן גזירות ולא רחמים.

כלומר, אדם שחושב שהקב"ה נתן מצות מתוך רחמנות, הרי זה טועה, שכל מידותיו של ה' הן גזירות ואין אנו יודעים מדוע ולמה. ולנו אין אלא טעמי המצוות. כלומר, שאין לנו את עיקר ההסבר רק את טעם ההסבר, ואין אנו יודעים מפני מה הקב"ה גזר כך ולא אחרת.

ואם נתעקש לומר שמצוות ניתנו גם מרחמנות, נביא דוגמאות שסותרות את זה. יש מצוה לשחוט בסכין חלקה ולא פגומה. אם נאמר שזה מצד 'עצור בעלי חיים' אז איך הכהן מולק את היונה מהעורף ללא סכין אלא בציפורן? ואיך עורפים עגלה (ערופה) בנחל?

זאת ועוד, במצוה "אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד" אם הדבר מורה על רחמים שלא לשחוט באותו יום, אז מדוע מותר לשחוט את העגל דקה לפני השקיעה ואת האמא דקה אחרי השקיעה שזה כבר יום אחר?

ואם נחזור לשילוח הקן ונאמר שזה מצד הרחמים, מדוע מותר לקחת את האפרוחים או הביצים? שהקב"ה יאסור זאת? שהרי גם זה מצד את היונה.

ומפני מה משתקין אותו? לא רק בגלל שמידותיו הן גזירות אלא שממעט כביכול את מידותיו יתברך, ואומר שעד קן מגיעים הרחמים ולא יותר. וכולנו יודעים שאין חקר לרחמיו אפילו בבריות קטנות יותר מציפור.

נשים לב שהפרשיה מתחילה באפרוחים או ביצים ומסיימת "שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאִם וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ". היה לו לומר ואת האפרוחים או את הביצים תקח לך, מכאן למדו חז"ל ששילוח הקן הוא סגולה להולדת בנים וילדים, ומי שאין לו ילדים, ישתדל מאד לחזר אחר מצוה זו, כאשר ראיתי עובדה כזאת במספר זוגות חשוכי בנים.

הזוהר הקדוש (חדש מדרש רות) הסביר שמצווה זו מקרבת את הגאולה וגורמת לקיבוץ גלויות. שבשעה שמסלקין את הציפור הזאת היא עולה לפני הקב"ה ומטרפת בכנפיה ומשליכה את עצמה לים.

ואז מלאכי השרת אומרים לקב"ה ראה ציפור זו שלקחו לה את האפרוחים כך, אתה ריבונו של עולם שבניך גלו מהקן ומבית המקדש, לא תרחם על הבנים? מיד הקב"ה מתמלא רחמים ורוצה לגאול את עם ישראל מן הגלות ולהביא את המשח.

היכלו של משיח בשמיים נקרא 'קן ציפור', ולכן אנו מצווים על שילוח הקן. עכשיו אנו מבינים מפני מה נאמר ואת הבנים תקח לך, יש כאן רמז על הבנים שהם עם ישראל, ויתקיים בנו ושבנו בנים לגבולם.

שבת שלום ומבורך

אבנר קוואס

טיפש הגיע לנופש בבית מלון, ושוכר חדר כשקיבל את המפתח

פנה לעבר החדר וצועק לעבר פקיד הקבלה במלון:

"מה זה, בחדר הזה אין חלון, אין שירותים,

אין מקלחת, אין פה כלום?!"

"אדוני", משיב הפקיד, "זו המעלית"...

בדיחה

סרטים מצוירים

דוגמא להשפעה שלילית מהסרט 'התמים' פו הדב. סיפר לי אבא אחד שהילד שלהם היה צופה ב'פו הדב' שעות רבות. יום אחד כשהילד ראה צל מתקרב הוא התחיל לצרוח בהיסטריה ולא הבנו מה היה לו. ובכל פעם שהוא ראה צל מתקרב הוא נחרד ונלחץ.

לאחר חקירות ודרישות התברר שבסרט 'פו הדב' שהוא רואה, לפני ש'פו הדב' מגיע לחבית הדבש, הצל שלו נראה נוגע בחבית הדבש, ואחר כך מגיע הדב.

ישנן דמויות עם פרצופים אכזריים מזרי אימה שילד קטן לא צריך להיחשף אליהם. לפני שנים רבות שאלה אותי אמא אחת: מה הבעיה עם וולט דיסני? ביקשתי ממנה: תראי לי סרט אחד. היא העלתה על המסך סרט של וולט דיסני שהתמונה הראשונה היתה שעל כל המסך רואים פרצוף של מכשפה אכזרית. עיניים רעות, אף עקום, האצבע שלה עם ציפורן שלופה והיא מצחקקת צחוק פרוץ ומרושע.

אמרתי לה תכבי את זה מיד זה מפחיד אותי. הרבה מהסרטים מכניסים לילד רעיונות ודחפים שליליים לעשות מעשים בעייתיים.

מכל האמור למדנו כמה הרסנית ומסוכנת הצפייה בסרטים המוגדרים כתמימים. בין אם אלה סרטים מצוירים ובין אם אלה סרטים אנושיים.

הם יכולים לגרום לנזק בלתי צפוי, עד כדי הפעלת הילד לעשות מעשים קיצוניים. כאן המקום להדגיש לפני ההורים את חומרת הבעיה בשימוש באינטרנט הפתוח ובחשיפה לסרטים באתרי צפיה באמצעות מכשירי המדיה השונים. הנזק מצפייה זו הוא עצום למבוגרים, קל וחומר לילדים. עלינו להיגמל מהצפייה האובססיבית במכשירים האלו ובתכנים האלו.

כדי להדגיש את גודל התמימות שיש להורים בהתייחסות שלהם למכשירים ההרסניים הללו, אספר לכם מה אמר לי אבא של ילד: הרב, אין לי מה לדאוג, הכנסתי במכשיר קוד. אמרתי לו: ידידי היקר, ילדים פורצים קודים של בנקים ואתה שמת לו קוד? הילד יפרוץ את הקוד, יכנס, וישים לך קוד... חוץ מהנזק שדיברנו עליו לגבי הילדים, ישנו נזק נוסף להורים. אם נשאר להורים קצת זמן לזוגיות וחינוך ילדים, המכשירים הללו לקחו להם את הזמן. ואחר כך ההורים שואלים איפה טעינו, מה עשינו לא טוב?... אתם כבר יכולים לענות להם.

ואם אנו עוסקים בענין של דוגמא אישית, תדעו שאי אפשר לדרוש מהילדים לא להתעסק במכשירים הבעייתיים הללו ולא לצפות בסרטים, כאשר אנחנו ההורים עושים זאת. זה אבוד.

סיפר לי אבא אחד, שהוא קנה לילד שלו מכשיר סלולרי, מתנה לבר מצוה. הוא לא חלם שהבן שלו יגיע למחוזות רעים, ועכשיו הוא לא יודע איך אפשר להוציא את המכשיר מהילד. הוא הוסיף ואמר שזו היתה הטעות הגדולה ביותר שהוא עשה בחייו.

סיפור לשבת

הבן איש חי

בעירו של רבינו גר חכם שכינויו היה הרש"ש, אותו צדיק החליט להיות בתענית לצורך זיכוד נשמתו, הצום נמשך שבוע ימים, החל מיום ראשון ועד קידוש של ליל שבת.

הרש"ש ביום שישי עבר דרך השוק, וכאשר הריח הפירות שנדפו מן השוק הגיע לאפו- נפל והתעלף מרוב חולשתו שלא נכנס אל פיו מאכל במשך שבוע שלם.

לפתע מרגיש הרש"ש יד אוחת אותו ואומרת לו: "קום", שאל אותו "מי אתה?" - "אני ר' חנינא שעליו נאמר: כל העולם ניזון בזכות חנינא בני ור' חנינא די לי בקב חרובין מערב שבת לערב שבת". הרש"ש קם ומיד החל להרגיש שינוי מהותי, ומאותו רגע הרב היה מסוגל "לראות" את מחשבותיהם של הסובבים אותו.

ידוע, כי בשבת אסור לצום מלבד תענית חלום (משום ביטול עונג שבת). בליל שבת, בנו של הרב חלם בלילה כי אביו נושא אשה אחרת. כאשר קם בבוקר נפעמה רוחו והוא חשש כי קרב קיצה של אמו. הוא החליט להיות בתענית. בזמן המנחה, כאשר נכנס לביהכ"נ, קורא לו הרש"ש ואומר לו: "בא ר' יעקב, שב לידי".

כשהגיע לידו שאל אותו: "מדוע אתה בצום, החלום שראית בליל שבת לא פירשת אותו כשורה, החתונה של אביך בחלום היתה מכיוון שאביך חידש חידושים בשמים, והשמחה היתה שהתורה כאלו התחתנה עם אביך ולא כפי שפירשת שאימך תמות ואביך יתחתן עם משהי אחרת". ר' יעקב היה בהלם, כיצד הרש"ש ידע על כך, הוא לא סיפר לאף אחד. מיד בסיום תפילת מנחה רץ הרב לספר לאביו את מה שקרה, אך בטרם פתח את פיו, אמר לו אביו: "לך תגיד לרש"ש שלא יספר את כל מה שמגלים לו מן השמים".

ואז נוכח בנו כי למעשה אביו ידע על כל המעשה ועל הצום ובצניעותו הרבה הסתיר את רוח הקודש המפעמת.

מסופר על תינוק שנולד בירושלים ושמו ישראל מאיר. כשהיה בן שלוש שנים שלחו אביו לתלמוד תורה. והנה, יום אחד רואה המלמד כי ישראל ממלמל. שאלו: "מה אתה אומר?" והלה עונה לו מסכת סוכה. הרב ביקש ממנו שיאמר בקול והלה החל לומר על-פה את מסכת סוכה. חשב המלמד שמא אביו מלמדו בבית. כאשר התקשר לאב לשאול אותו בדבר הנעשה- נענה בתשובה מתמיהה, אביו כלל לא מלמדו. כשהתבררו הדברים לאשורן, הבינו כי אותו מלאך המלמד את התינוק תורה במעי אימו לא היכה קלות על שפתי התינוק, ולכן לא שכח את תלמודו. היות והשמועה בדבר התינוק התפשטה כאש בשדה קוצים, פחדו הוריו מעינא בישא. לפיכך הלכו לאדמו"ר מגור וביקשו ממנו כי יבוא ויצווה לתינוק לנהוג כשאר תינוקות כמותו ולא תפגע בו עינם ולשונם של הבריות.

הרה"ג יהודה צדקה אשר ביקש לתהות על מידת בקיאותו של אותו תינוק והחל פותח במשנת "מאימתי קורין" והיה התינוק מפליא אוזני הכל במידת בקיאותו ואלמלי הפסיקו ראש הישיבה היה מצרף לששה סדרים למשנה ראשונה. החל ראש הישיבה בלימוד גמרא במסכת בבא קמא והיה אותו תינוק מחזיק אחריו מהלך הגמרא כסדר לימודו בש"ס ואלמלא הפסיקו ראש הישיבה היה ממשיך במהלכו על הש"ס כולו. פתח ראש הישיבה זוהר והתינוק המשיך אחריו ואלמלא עצר אותו, לא היה מפסיק פיו מגירסא. משבאו לטור המשיך כדרכו, שו"ע המשיך כדרכו, מגן אברהם- נסתמו מעייניו ועוד מנושאי כלים על השו"ע ואין קול ואין קשב, פתח לפניו קיצור שולחן ערוך לרב גאנצפריד. א"ל התינוק: "אני לא אשכנז", כיוון שפתח לפניו בן איש חי, כמו נעור התינוק לחיים, היה גורס הלכותיו.

עד ששאלו ראש הישיבה מדוע לא ידע נושאי כלים שעל השו"ע, והיה הולך אותו תינוק ומשיב לראש הישיבה כי בשמיים לומדים תורת משה רבנו שקבלה מסיני ומסרה לזקנים, נביאים, כנסת הגדולה, תורתן של הזוגות תנאים אמוראים, סבוראים, גאונים ראשונים כגון הרמב"ם והטור ואחרונים עד לשו"ע, ומשם ואילך אין מלמדים תורתן של בני אחרונים עד להלכותיו של הבא"ח. לאחר מכן הובא ישראל מאיר בפני הרבי מגור, וכיוון שעשה האדמו"ר מה שעשה נשתכח התינוק.

(עין חמד)

ספרי הרב אבנר קוואס שליט"א

ניתן לרכוש בכל חנויות ספרי הקודש

ובטלפון 02-5370271

